

Αθήνα 30 ΔΕΚ. 1985

Αριθ. Πρωτ. 14

Προς

Τον κ. Υπουργό της Δικαιοσύνης
Διεύθυνση Β
Τμήμα 2

Ε ν τ α ύ θ α

Αναφορικά με το ερώτημα που διαλαμβάνεται στο υπ' αριθ. 124.3641985 έγγραφο σας, δηλαδή εάν δικαιούνται μισθολογικής προαγωγής αρεοπαγίτες που έχουν τιμωρηθεί πειθαρχικά στο βαθμό αυτό, αλλά για παράπτωμα πού ανάγεται στον προηγούμενο βαθμό του προέδρου εφετών, έχομε την τιμή να σας γνωρίσομε, ότι η γνώμη μας στο ερώτημα αυτό είναι η επομένη:

I.- Σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 1, β του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ, 194), που δεν ήταν στο αρχικό σχέδιο του νόμου αλλά προστέθηκε με την υπ' αριθ. 1433 τροπολογία, κατά τη συνεδρίαση ΚΣΤ' της 8 Νοεμβρίου 1984 της Ολομελείας της Βουλής (Πρακτικά Βουλής, σ. 1421), παρέχεται στους μεν προέδρους εφετών και τους αρεοπαγίτες ο μισθός του αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου στους δε αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου ο μισθός του προέδρου του ιδίου δικαστηρίου, σύμφωνα βέβαια με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται σ' αυτό.

Ο μισθός αυτός παρέχεται, στους μεν προέδρους εφετών με απόφαση του Υπουργού της Δικαιοσύνης, που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, το οποίο κρίνει το ευδόκιμο της υπηρεσίας τους, στους δε αρεοπαγίτες και αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου μόνο με απόφαση του Υπουργού της

Δικαιοσύνης, εφόσον αυτοί ^οέχουν τιμωρηθεί πειθαρχικά.

Γ^ο δεν
βελ

Με τη διάταξη του άρθρου 29 του ν. 1505/1984 έγινε επέκταση της μισθολογικής προαγωγής και στους δικαστές, όπως αυτό ίσχυε για όλους τους άλλους δημοσίους υπαλλήλους και από την οποία εξαιρούνταν μέχρι τότε μόνο οι δικαστές, όπως παρατήρησε ο τότε Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών Δ. Τσοβόλας στην παραπάνω συνεδρίαση της Βουλής (Πρακτικά, σ. 1422), που έπαιρναν μόνο τη μισθολογική προαγωγή του Προέδρου και εισαγγελέα πρωτοδικών.

II.- Για τη μισθολογική προαγωγή των προέδρων εφετών, η κατὰ το άρθρο 29 παρ. 1, β του ν.1505/1984 κρίση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου διαλαμβάνει, σύμφωνα με το άρθρο 107 παρ. 1 του ν.δ 962/1971, και τη συνεκτίμηση των πειθαρχικών ποινών που τους έχουν τυχόν υποβληθεί, μέσα στο χρονικά όρια που καθιερώνει το άρθρο 64 του ν.δ. 74/1974. Την ίδια λύση κατ'ουσία αποδέχεται και το άρθρο 46 παρ. γ του 'Κώδικα κατάστασης των Δικαστικών Λειτουργών'', που ψηφίστηκε από τη Βουλή στη συνεδρίαση ΜΘ'της 9 Δεκεμβρίου 1985, αλλά δεν έχει μέχρι σήμερα δημοσιευθεί στο Φ.Ε.Κ, αφού στη συνδρομή των ουσιαστικών προσόντων για τον ανώτερο βαθμό διαλαμβάνεται και η πειθαρχική κατάσταση του προαγομένου δικαστικού λειτουργού.

Για τη μισθολογική προαγωγή των αρεοπαγιτών και των αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου, που γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, αφού δε συνεπάγεται και την άσκηση καθηκόντων του ανώτερου βαθμού, δεν απαιτείται και κρίση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου για το ευδόκιμο της υπηρεσίας τους, αλλά τίθεται ως μόνη ουσιαστική προϋπόθεση, ότι αυτοί δεν έχουν τιμωρηθεί πειθαρχικά.

Διαπιστώνεται λοιπόν από τα προαναφερθέντα, μιά διαφοροποίηση της εκτιμήσεως και των συνεπειών των ιδίων πειθαρχικών

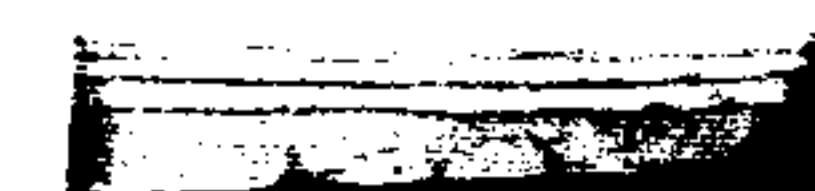
βελ

παραπτώματων, μεταξύ προέδρων εφετών από τη μιά μεριά και αρεοπαγιτών και αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου από την άλλη, αναφορικά με την επίδραση τους στις αντίστοιχες μισθολογικές προαγωγές τους. Δηλαδή, στη μέν περίπτωση των προέδρων εφετών τα πειθαρχικά τους παραπτώματα συνεκτιμώνται με τα υπόλοιπα στοιχεία που συνθέτουν το ευδόκιο της υπηρεσίας τους, στη δέ περίπτωση των αρεοπαγιτών και αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου, αυτά δε συνεκτιμώνται με τα υπόλοιπα στοιχεία του άρθρου 39 παρ. 2 του ν. 184/1975 (Φ.Ε.Κ, 210), αλλά αντίθετα λαμβάνονται υπόψη αυτοτελώς, αφού η ύπαρξη πειθαρχικής τιμωρίας αποκλείει τη μισθολογική προαγωγή.

III.- Έτσι λοιπόν, ανεξάρτητα από το θέμα αν η παραπάνω διαφοροποίηση των συνεπειών των πειθαρχικών παραπτώματων εμπίπτει ή όχι στις εξαιρέσεις από την αρχή της ισότητας του άρθρου 4 παρ. 1 Συντ. 1975, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει γιαυτές η πάγια νομολογία του Αρείου Πάγου, (Ολ. ΑΠ 1277/1977, Ολ. ΑΠ 1470/1977, ΤΟΣ, 4, 196 επ. όπου και παρατηρήσεις Φ. Βεγλερό, κ. ά), θα πρέπει να δεχθεί κανείς, στην περίπτωση που κριθεί, ότι η παραπάνω διαφοροποίηση εμπίπτει στις εξαιρέσεις του άρθρου 4 παρ. 1 Συντ. 1975, ότι ναι μεν για τα πειθαρχικά αδικήματα και για τις πειθαρχικές ποινές δεν ισχύει το άρθρο 7 παρ. 1 Συντ. 1975 (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1969, σ. 366 επ.), πλην όμως σύμφωνα με την ανάλογη εφαρμογή της αρχής της ειδικείας, που ρητά καθιερώνει γενικά το άρθρο 20 παρ. 2 του ν.δ. 74/1974, κατ'αποδοχή της όμοιας αρχής του άρθρου 514 ΚΠΑ, ότι τα πειθαρχικά παραπτώματα των αρεοπαγιτών και των αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου πρέπει να έχουν διαπραχθεί αποκλειστικά μετά την προαγωγή στους βαθμούς αυτούς και όχι

στο βαθμό του προέδρου εφετών, εφόσον και ο νόμος δεν ορίζει ρητά το αντίθετο. Στην περίπτωση διαπράξεως των στο βαθμό του προέδρου εφετών συνεκτιμώνται με τα υπόλοιπα στοιχεία που συνθέτουν το ευδόκιμο της υπηρεσίας του, και δεν κρίνονται αντίθετα αυτοτελώς, όπως αυτό συμβαίνει στη μισθολογική προαγωγή των αρεοπαγιτών και αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου, που η ύπαρξη τους την αποκλείει και έτσι ασκεί δυσμενή επίδραση σ αυτή. Αυτό όμως, εφόσον στο νόμο δεν ορίζεται ρητά το αντίθετο, δεν είναι σύμφωνο με την παραπάνω αρχή της επιείκειας, η ανάλογη εφαρμογή της οποίας, σύμφωνα με το άρθρο 3 ν.δ 74/1974, επιβάλλει όχι μόνο την εφαρμογή του νεότερου και ηπιότερου πειθαρχικού νόμου μέχρι της τελεσίδικης ειδικιάσεως της πειθαρχικής υποθέσεως, αλλά κατ'αναλογία επίσης και τη μη δυσμενέστερη επίδραση του ίδιου πειθαρχικού παραπτώματος στη μισθολογική προαγωγή του δικαστικού λειτουργού, όταν η μεν τέλεση του έγινε στο βαθμό του προέδρου εφετών, η δε πειθαρχική του τιμωρία στους δύο επόμενους βαθμούς.

IV.- Από τα παραπάνω αναφερθέντα προκύπτει, ότι αν το πειθαρχικό παράπτωμα τελέσθηκε μεν στο βαθμό του προέδρου εφετών, τιμωρείται όμως κατά το χρόνο που είχε γίνει η προαγωγή στους δύο επόμενους βαθμούς, τότε αν αυτό ληφθεί υπόψη για την μη παραπέρα μισθολογική προαγωγή του, επιδρά δυσμενέστερα από την περίπτωση που ήθελε κριθεί αυτό στο βαθμό του προέδρου εφετών, κατά τὰ προεκτεθέντα. Αυτό όμως είναι αντίθετο με την αρχή της επιείκειας που καθιερώνει το άρθρο 20 παρ. 2 του ν.δ 74/1974, που εφόσον ρητά δεν ορίζει το αντίθετο το άρθρο 29 παρ. 1,β του ν. 1505/1984, έχει εφαρμογή στην παραπάνω περίπτωση, ανεξάρτητα βέβαια από το παραπέρα ζήτημα που ανακύπτει εδώ, αν, στην αντίθετη περίπτωση, δηλαδή του οριστικού αποκλεισμού της μισθολογικής προαγωγής στους δύο τελευταίους βαθ-

μούς, είναι αυτό σύμφωνο και με την αρχή της 'αναγκαίας αναλογίας' (VERHÄLTNISMÄSSIGKEITGRUNDSATZ), που πρέπει να υπάρχει μεταξύ πειθαρχικού παραπτώματος και πειθαρχικής κυρώσεως του από το νόμο, που καλύπτεται από το άρθρο 2 παρ. 1 Συντ. 1975. (Π. Δαγτόγλου, Γενικό διοικητικό δίκαιο, 1984, αριθ. 394,828).

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Κωνσταντίνος Σταμάτης